

LR SEIMO Laikinosios Tyrimo Komisijos dėl galimų grėsmių Lietuvos nacionaliniam saugumui

IŠVADA

1. Pagrindinio R. Pakso rinkiminės kampanijos rėmėjo J. Borisov įtaka Prezidentui.

Komisija nustatė, kad J. Borisov turėjo ir turi ypatingą įtaką Prezidentui. J. Borisov buvo pagrindinis R. Pakso rinkimų kampanijos rėmėjas. Jis R. Pakso rinkimų kampanijai oficialiai skyrė 1 mln. 205 tūkst. litų. Remiantis UAB “SIC Gallup Media” atlikta analize, taip pat kratų metu iš J. Borisov paimta medžiaga, galima manyti, kad R. Pakso rinkimų kampanijos metu buvo išleista daugiau lėšų, nei oficialiai deklaruota. Komisijai yra žinomi J. Borisov priskiriami dokumentai, kuriuose nurodoma, kad jis rinkimų kampanijai skyrė ne 1 mln. litų, o mažiausiai – 1 mln. JAV dolerių. Šiuose dokumentuose numatyti ir J. Borisov planai investuotas lėšas susigrąžinti, užimant oficialias pareigas, taip pat privilegijomis, apdovanojimais, grynaisiais pinigais, pagalba žlugdant konkurentus ir kitaip. Tyrimo metu susipažinta su medžiaga, kuri leidžia teigti, kad J. Borisov ne tik finansiškai rėmė R. Pakso rinkimų kampaniją, bet ir vaidino aktyvų ir dažnai sprendžiamąjį vaidmenį ją organizuojant. J. Borisov reguliariai teikė konsultacijas ir patarimus vadovaujantiems R. Pakso rinkimų štabo asmenims, ne sykį buvo susitikęs ir bendravo su pačiu kandidatu į Prezidentus R. Paksu. J. Borisov pastangomis ir tarpininkaujant, R. Pakso rinkimų kampanijai aktyviai talkino Rusijos kompanija “ALMAX”. Kompanijos “ALMAX” veikloje yra požymių, rodančių, kad ji gali būti susijusi su Rusijos specialiosiomis tarnybomis. “ALMAX” atstovai A. Zatonskaja ir A. Potnin 2002-2003 m. ne kartą lankėsi Lietuvoje ir buvo susitikę ne tik su J. Borisov, bet ir su R. Paksu bei asmenimis, betarpiškai organizavusiais R. Pakso rinkimų kampaniją.

Komisijai yra žinoma, kad J. Borisov kompiuteryje kratos metu buvo rastas planas “Strekoza”, kurio autorystė priskirtina kompanijai “ALMAX”. Planą “Strekoza” Komisija vertina kaip pasiruošimą nukreipti dėmesį nuo skandalingų Prezidento ir J. Borisov santykių atspindėjimo Lietuvos žiniasklaidoje, sukeliant dirbtinį skandalą dėl Vyriausybės veiklos ir tuo destabilizuojant padėtį Lietuvoje.

2003 m. lapkričio 22 d. legaliai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną A. Potnin ir A. Zatonskaja atvyko į Lietuvą. Šie asmenys apsistojo J. Borisov priklausančioje sodyboje Trakų rajone Vainių kaime. 2003 m. lapkričio 26 d. buvo atlikta krata J. Borisov sodyboje, kurios metu paimta medžiaga, liudijanti apie siekius toliau įtakoti dabartinę Lietuvos politinę situaciją.

Komisija nustatė, kad J. Borisov vadovaujama UAB “Aviabaltika” tiesiogiai, o ne per specialią rinkimų sąskaitą, apmokėjo specialaus “Vakaro žinių” 2003 m. sausio 3 d. numerio 300 tūkst. egzempliorių tiražą, taip pažeisdama Politinių kampanijų finansavimo kontrolės įstatymo 6 str. reikalavimus. “Vakaro žinių” 2003 m. sausio 3 d. numeryje buvo patalpinta informacija apie tariamą Vilniaus banko krizę, galėjusi sukelti ne tik finansinę krizę

Lietuvoje, bet ir grėsmę nacionaliniam saugumui. Su šio numerio signaliniu egzemplioriumi 2003 m. sausio 1 d. susipažino būsimasis Prezidento patarėjas nacionalinio saugumo klausimais R. Ačas, tą pačią dieną buvo supažindintas ir kandidatas į Prezidentus R. Paksas. Nei vienas iš šių asmenų ne tik neatsisakė savo užpirkto 300 tūkst. egzempliorių tiražo, bet skubiai pareikalavo (R. Ačas), kad J. Borisov apmokėtų šį tiražą. Be to, R. Ačas 2003 m. sausio 1 d. patarė J. Borisov, kad šis perkeltų savo sąskaitas iš Vilniaus banko, nes po publikacijos, esą, kils panika.

Komisija taip pat nustatė, kad J. Borisov jau po rinkimų siekė įtakoti Prezidento aplinkos formavimą, teikdamas primygtinius pasiūlymus dėl Prezidentūros struktūros ir patarėjų korpuso personalinės sudėties. Kompanija "ALMAX" taip pat konsultavo Prezidentūros struktūros klausimais, rengė Prezidento patarėjų pareiginius nuostatus, parengė planą, kaip diskredituoti vieną iš Prezidento patarėjų.

Pas J. Borisov kratų metu surasta dokumentų, kuriuose surašyti J. Borisov planai. Šių planų realumą liudija tai, kad J. Borisov, būdamas pagrindiniu R. Pakso rinkiminės kampanijos rėmėju, už šią paramą turėjo pagrindo tikėtis įgauti valdžios ir Prezidento patarėjo statusą. J. Borisov manė galįs šantažuoti ir kontroliuoti Prezidentą iš jo gautais išsipareigojimais bei atskleisdamas tikrąjį savo vaidmenį rinkimų kampanijos metu.

Prezidentui prisiekus ir pradėjus eiti pareigas, J. Borisov ėmėsi aktyvios veiklos, siekdamas daryti jam įtaką ir per tai įgyvendinti savo planus. 2003 m. kovo 17 d. pokalbiuose su kompanijos "ALMAX" atstove A. Zatonskaja ir UAB "Restako" vadovu A. Drakšu J. Borisov konsultavosi, kas darytina, kadangi R. Paksas nevykdo jam raštu duotų savo išsipareigojimų, dėl to reiškė didelį nepasitenkinimą R. Paksu, grasino perduoti kompromituojančią R. Paksą medžiagą priešiškomis užsienio žvalgyboms, jei R. Paksas ir toliau nevykdys jo reikalavimų, įkalbinėjo A. Drakšą nedelsiant aplankyti R. Paksą ir jį paveikti. Prezidentas buvo sunerimęs dėl J. Borisov reikalavimų ir per A. Drakšą siekė jį nuraminti.

2003 m. kovo 17 d. išvakarėse pas Prezidentą apsilankė VSD generalinis direktorius M. Laurinkus ir asmeniškai pateikė išlaptintą informaciją (5 telefoninių pokalbių įrašų išklotines) apie neteisėtą J. Borisov veiklą bei perspėjo apie jo keliamą grėsmę Prezidentūros autoritetui ir Lietuvos nacionaliniam saugumui. 2003 m. kovo 17 d. J. Borisov susitiko su Prezidentu ir iš pokalbio su juo suprato, kad J. Borisov telefoninių pokalbių klausomasi. Apie tai 2003 m. kovo 18 d. telefonu J. Borisov informavo A. Zatonskają ir savo advokatą V. Sirvydį.

J. Borisov 2003 m. kovo 17 d. telefoninio pokalbio su A. Drakšu metu užsimena, kad už reikalavimų Prezidentui atsisakymą R. Ačas Prezidento vardu jam pažadėjo "stogą" (apsaugą nuo teisinio persekiojimo).

2003 m. kovo 18 d., po įvykusio pokalbio su Prezidentu, J. Borisov atsiėmė Rusijos piliečio pasą, kuris jam buvo reikalingas ūkiniams reikalams Rusijoje susitvarkyti, tuo pačiu netekdamas Lietuvos Respublikos pilietybės.

2003 m. kovo 25 d. J. Borisov Prezidento vardu įteikė prašymą suteikti jam Lietuvos Respublikos pilietybę išimties tvarka. Prezidentūroje svarstant J. Borisov ir kitų asmenų, prašančių Lietuvos Respublikos pilietybės, kandidatūras, pilietybės reikalų komisija 2003 m. kovo 28 d., kaip yra priimta, kreipėsi į VSD informacijos apie visus svarstomus asmenis (įskaitant J. Borisov). Komisija išsiaiškino, kad tą pačią dieną, kai VSD gavo užklausimą iš Prezidentūros, buvo paskambinta ir paprašyta J. Borisov pavardę iš užklausimo išbraukti. VSD paprašius pateikti tai raštiškai, iš Prezidentūros buvo atsiųstas užklausimas jau be J. Borisov pavardės. Prezidentūros kancleris A. Meškauskas patvirtino, kad nurodymą išbraukti J. Borisov pavardę iš užklausimo VSD davė vienas iš Prezidento patarėjų (kuris konkrečiai, A. Meškauskas teigia neprisimenąs). Pilietybė išimties tvarka J. Borisov buvo suteikta skubant ir nesilaikant nusistovėjusios tvarkos, apeinant suinteresuotas žinybas. 2003 m. balandžio 10 ir 11 dienomis J. Borisov A. Drakšo telefonu reikalavo įtakoti Prezidentą kuo greičiau pasirašyti pilietybės suteikimo dokumentus. Prezidentas dekretą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės suteikimo išimties tvarka J. Borisov pasirašė 2003 m. balandžio 11 d. Pilietybės išimties tvarka suteikimo procedūra paprastai užtrunka 2-3 mėnesius nuo prašymo padavimo dienos. J. Borisov ji buvo suteikta per tris savaites. Tai, kad Lietuvos Respublikos pilietybė J. Borisov buvo suteikta, nepaisant VSD vadovo perspėjimo, Komisijai leidžia daryti išvadą, kad J. Borisov galimybės paveikti Prezidentą yra didelės.

Komisija nustatė, kad J. Borisov vadovaujamo holdingo "Aviabaltika" darbuotojai 2003 m. gegužės 21 d. organizavo ir pasirašė sutartį dėl karinės ir dvigubos paskirties sraigtasparnių detalių tiekimo Sudano gynybos ministerijai, o taip pat prekiavo karinių sraigtasparnių detalėmis su šalimis, įtrauktomis į terorizmą remiančių šalių sąrašą (Sudanas, Libija). Prezidentas apie tai buvo informuotas atsakingų Lietuvos pareigūnų; šį faktą paliudijo ir krašto apsaugos ministras L. A. Linkevičius.

Tačiau, paaiškėjus faktams apie neteisėtą J. Borisov veiklą, Prezidentas nuo jo neatsiribojo. Remdamasi 2003 m. spalio 27 d. fiksuotais A. Drakšo ir Prezidento pokalbiais, Komisija pastebi, kad Prezidentas ir dabar supranta tai, jog J. Borisov gali jį šantažuoti ir tokiu būdu įtakoti Prezidento veiklą.

2. Abejotinos reputacijos asmenų įtaka Prezidentūrai.

Komisija nustatė, kad Prezidentūra buvo įtakojama ir kitų abejotinos reputacijos asmenų. Kontroversiškai vertinamas verslininkas, aktyvus R. Pakso rinkiminės kompanijos rėmėjas T. Barštys pagal Komisijos turimą medžiagą palaiko kontaktus su organizuotomis nusikalstamomis grupuotėmis. Savo pokalbiuose T. Barštys po R. Pakso pergalės Prezidento rinkimuose neabejojo savo galimybėmis įtakoti Prezidentą, kadangi pastarasis yra jam skolingas, taip pat veikti teisėsaugos institucijas, tokiu būdu siekdamas išvengti jų dėmesio.

Su Prezidento aplinka (buvusiu Prezidento patarėju nacionalinio saugumo klausimais R. Aču) susijusi R. Smailytė, kuri buvo VSD stebėjimo objektas. Per ją kai kurie abejotinos reputacijos asmenys užmezgė ryšius su aukštais pareigūnais ir siekė įtakoti teisėsaugos institucijų vadovų pakeitimą. Pavyzdžiui, dar prieš 2003 m. balandį kylant garsiajam "sekimo

skandalui”, už kurį tariamai buvo atsakingas Lietuvos generalinis policijos komisaras V. Grigaravičius, R. Smailytė pokalbyje su T. Barščiu minėjo apie numatomą V. Grigaravičiaus pakeitimą Valstybės sienos apsaugos tarnybos vadu A. Songaila. Tą patvirtino ir tolesnė įvykių raida. Tai rodo, kad R. Smailytė informaciją apie numatomą V. Grigaravičiaus pakeitimą yra gavusi iš Prezidentūros.

R. Smailytė palaikė santykius su A. Aksentiev, faktiniu asociacijos “Анзори – XXI век” vadovu, kuris specialiųjų tarnybų žiniomis užsiima neteisėta veikla. Dėl savo įtakos Rusijos bei tarptautinėms nusikalstamoms struktūroms jis yra įtrauktas į asmenų, kuriems yra uždrausta įvažiuoti į Lietuvos Respubliką, JAV bei kai kurias kitas valstybes, sąrašus. A. Aksentiev per R. Smailytę mėgino įtakoti Prezidento patarėją nacionalinio saugumo klausimais R. Ačą ir kitus aukštus Lietuvos pareigūnus, kad jis galėtų įsitvirtinti Lietuvoje, gauti leidimą nuolat gyventi Lietuvoje ir legalizuoti savo veiklą.

Nustatyta, kad R. Smailytė palaikė ryšius su asociacijos “Анзори – XXI век” vadovu A. Aksentiev verslo partneriu V. Jakučiu, kuris Lietuvos ir užsienio specialiųjų tarnybų yra siejamas su viena iš stambiausių cigarečių kontrabanda užsiimančių tarptautinių organizuotų nusikalstamų grupuočių, finansavusių tarptautines teroristines organizacijas. Per R. Smailytę V. Jakutis užmezgė kontaktus su Prezidentūra. V. Jakutis iš R. Ačo per R. Smailytę gaudavo jį dominančią konfidencialią informaciją alkoholio įmonių privatizavimo klausimais, taip pat teikė Prezidentūrai V. Jakučio konkurentus kompromituojančią informaciją. Už Prezidentūros palankumą V. Jakutis finansiškai rėmė jai politiškai artimus asmenis.

Valstybės sienos apsaugos tarnybos vadas A. Songaila, taip pat pareigūnai A. Žymančius ir G. Kuznecovas, prašant R. Smailytei, per valstybinę sieną be eilės praleisdavo abejotinos reputacijos asmenis.

Komisija nustatė, kad R. Ačo veikla domisi NATO šalių specialiosios tarnybos, kurios ją traktuoja kaip pavojingą, priimant svarbius nacionalinio saugumo požiūriu sprendimus. Apie savo susirūpinimą R. Ačo veikla užsienio valstybių diplomatai informavo užsienio reikalų ministrą A. Valionį, kuris nuo 2003 m. rugpjūčio antrosios pusės apie tai keturis kartus informavo Prezidentą.

Komisija taip pat nustatė, kad Prezidento patarėjas valstybės saugumo klausimais E. Vaitkus su S. Gulijeva, I. Gulijevo (Azerbaidžano Respublikos piliečio, teismo sprendimu deportuoto iš Lietuvos dėl to, kad kėlė grėsmę valstybės saugumui ir viešajai tvarkai) žmona, aptarinėjo galimą E. Vaitkaus poveikį Migracijos departamentui prie Vidaus reikalų ministerijos, kad I. Gulijevui būtų leista gyventi Lietuvoje. S. ir I. Gulijevų pokalbiuose buvo minima, kad reikalai susitvarkys, kai bus pakeistas VSD vadovas M. Laurinkus.

Nustatyta, kad Prezidentūrą įtakoję abejotinos reputacijos asmenys tarpusavyje sistemingai bendravo, tokiu būdu formuodami Prezidentūros aplinką. R. Ačas pastoviai bendravo su J. Borisov ir R. Smailyte, pastaroji – su A. Aksentiev, taip pat su A. Gribojedov ir M. Žukausku, susijusiais su organizuotomis nusikalstamomis grupuotėmis, gabenančiomis kontrabandines prekes per Lietuvos Respublikos sieną, su T. Barščiu, V. Jakučiu, V.

Laurinavičiumi, palaikančiu ryšius su A. Aksentiev. Kai kurie minėti asmenys (R. Smailytė, S. Gulijeva, V. Laurinavičius) lankydavosi Prezidentūroje.

Prezidentas apie savo patarėjų ryšius su abejotinos reputacijos asmenimis žinojo. Jis perspėjo R. Ačą nutraukti santykius su J. Borisov ir R. Smailyte. Tačiau pats Prezidentas ryšių su J. Borisov nenutraukė (dalyvavo jo sūnaus vestuvėse). Ryšių su J. Borisov nenutraukė ir R. Ačas.

3. Prezidentūros poveikis privatizavimo ir kitiems verslo procesams, įmonių veiklai.

Prezidento patarėjas nacionalinio saugumo klausimais R. Ačas asmeniškai arba per R. Smailytę, kai kada – ir Prezidento vardu siekė daryti neleistiną įtaką privatizavimui.

2003 m. gegužės 2, 22 ir 26 d. VSD generalinis direktorius M. Laurinkus asmeniškai Prezidentui pateikė išlaptintas pažymas dėl “Stumbro” ir kitų alkoholio bendrovių privatizavimo. Tą pačią 2003 m. gegužės 26 d. R. Smailytė kalbėjosi su visuomeniniu Prezidento patarėju V. Sutkumi iš koncerno “MG Baltic”, kuris buvo suinteresuotas “Stumbro” privatizavimo rezultatais, ir jį informavo apie trijų išlaptintų VSD pažymų buvimą ir atitikimą “MG Baltic” interesams.

Komisija nustatė, kad R. Ačas įtakojo Transporto investicijų direkcijos prie Susisiekimo ministerijos vykdomo Lavoriškių pasienio kontrolės punkto statybos darbų pirkimo konkurso procedūras, proteguodamas UAB “Kortas”, o Viešųjų pirkimų tarnyba, vykdydama R. Ačo pavedimą, nusižengė Viešųjų pirkimų įstatymo reikalavimams.

Komisija taip pat nustatė, kad, naudojantis R. Ačo vardu ir jam žinant, buvo pradėtas aktyvus AB “Ūkio bankas” protegavimas, įpareigojant R. Ačo bei jam artimų asmenų įtakoje esančių institucijų vadovus atidaryti sąskaitas Ūkio banke. Į Ūkio banko sąskaitą perkėlus buvusios R. Ačo įmonės “Viandrė” sąskaitą, R. Ačo asmeniškai rūpesčiu “Ūkio banko lizingas” nupirko “Viandrei” priklausiusį buvusį R. Ačo automobilį.

Nustatyta, kad Prezidentas su UAB “Restako” vadovu A. Drakšu 2003 m. spalio 10 d. kalbėjosi apie AB “Šiaulių plentas” akcijų perleidimą. A. Drakšas su kitais asmenimis buvo suinteresuotas įsigyti AB “Šiaulių plentas” akcijas ir prašė R. Pakso pagalbos. R. Paksas kalbėjo apie “neordinarinių priemonių” būtinumą, pažadėjo pasitelkti savo patarėjus R. Ačą ir V. Račkauską, vėliau paminėjo, kad reikalinga A. Drakšui įtaka AB “Šiaulių plentas” akcijų įsigijimo procesui padaryta.

Šiaulių m. vyriausiasis komisaras V. Maigys Komisijai paliudijo, kad Prezidento patarėjas teisėtvarkos klausimais V. Račkauskas yra jo teiravęsis apie AB “Šiaulių plentas”. V. Račkauskas Komisijai taip pat paliudijo, jog yra domėjęsis AB “Šiaulių plentas” klausimais. Be to, Šiaulių m. Vyriausiojo policijos komisariato Kriminalinės policijos Nusikaltimų tyrimo tarnybos Ekonominių nusikaltimų tyrimo skyrius 2003 m. spalio 20, 21 ir 23 d. tikrino AB “Šiaulių plentas” buhalterinės apskaitos tvarkymą, o Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba pagal anoniminių skundą 2003 m. spalio 27 d. pradėjo šios bendrovės patikrinimą. Visa tai gali būti vertinama kaip privačių tikslų siekimas, pasitelkiant teisėsaugos institucijas.

4. Prezidento patarėjų piktnaudžiavimas savo statusu, neteisėtas kišimasis į kitų institucijų veiklą, savo kompetencijos viršijimas.

Komisija taip pat nustatė, kad R. Ačas, jau nebebūdamas įmonės “Viandrė” savininku, ir toliau palaikė ryšius su jos darbuotojais, kurie veikdavo jį įtakoti situaciją pasienyje. R. Ačo nurodymu valstybės sienos kirtimą kontroliuojančios tarnybos nuolatos turėjo jį informuoti apie eiles pasienio punktuose, nors eilių pasienyje problemos sprendimas ir neįėjo į R. Ačo kompetenciją.

Pažymėtina, kad Prezidento patarėjų pareiginiai nuostatai suformuluoti nekonkrečiai, paliekant dideles galimybes juos plačiai interpretuoti. Netrumpą laiką tarp Prezidento patarėjai veikė apskritai be pareiginių nuostatų, kadangi šie buvo patvirtinti tik 2003 m. liepos mėnesį. R. Ačas Komisijai paliudijo, kad kartais jis veikdavo, remdamasis savo pareiginių nuostatų punktu, įpareigojančiu jį “vykdyti kitus Prezidento pavedimus”, neapibrėžiant veiklos srities. Tuo pasinaudodami Prezidento patarėjai R. Ačas, V. Račkauskas, E. Vaitkus, V. Vinickienė duodavo neteisėtus pavedimus įvairioms valstybės institucijoms, o Prezidento patarėjo užsienio politikos ir integracijos klausimais A. Medalinsko pozicija vienu ar kitu atveju skirdavosi nuo Prezidento pozicijos.

Komisija nustatė, kad, VSD generaliniam direktoriui M. Laurinkui du kartus asmeniškai informavus Prezidentą apie R. Ačo ir R. Smailytės ryšius ir išlaptintos informacijos “nutekėjimą” iš Prezidentūros, šis procesas nebuvo sustabdytas. Apie tai, kad darbo su išlaptinta informacija taisyklių Prezidentūroje buvo laikomasi ne visuomet, komisijai paliudijo ir R. Ačas. Apie tokio pobūdžio netvarką Prezidentūroje ir įstatymų pažeidimus Prezidentas žinojo, tačiau tai toleravo ir esminių priemonių pakeisti situaciją nesiėmė.

Komisijos išvados

1. Rusijoje registruota kompanija “ALMAX”, įtariama susijusi su Rusijos specialiosiomis tarnybomis, darė ir tebedaro įtaką Prezidentūrai, siekdama įtakoti ir valdyti Lietuvos politinius procesus, formuodama Prezidentūros struktūrą ir kadrus, savo ir J. Borisovo interesais siekdama sustiprinti įtaką Prezidentui.

2. Prezidento santykiai su J. Borisovu yra išskirtiniai. Siekdamas politinių, ekonominių ir savo asmeninių tikslų, palaikomas Rusijos kompanijos “ALMAX”, J. Borisov įtakuoja Prezidentūros veiklą, darė poveikį paties Prezidento sprendimams. Taip J. Borisov užsitikrino palankesnes sąlygas savo verslui, kuris apima ir prekybą karinių sraigtasparnių detalėmis su terorizmu remiančiomis šalimis. Prezidentas nė karto viešai neatsiribojo nuo J. Borisov ir savo veiksmais jį netiesiogiai užstojo. J. Borisov įtakos Prezidentui dydį atskleidžia tai, kad net žinodamas apie J. Borisov grasinimus jo atžvilgiu Prezidentas skubos tvarka jam suteikė pilietybę.

3. Abejotinos reputacijos asmenys, susiję su nusikalstamo pasaulio ir šešėlinio verslo struktūromis, įtakojo Prezidentūrą ir siekė teisėsaugos institucijų vadovų pakeitimo.
4. Prezidentas ir kai kurie jo patarėjai darė neleistiną įtaką įmonių privatizavimui ir atskiriems privataus verslo subjektams.
5. Prezidentui toleruojant, jo patarėjai viršijo savo kompetenciją, kišosi į kitų valstybės institucijų veiklą, piktnaudžiavo savo statusu, taip įnešdami sumaištį į valstybės valdymą.
6. Per Prezidentą ir jo patarėjus įslaptinta informacija pasiekdavo tuos asmenis, kurie jos žinoti neturėjo teisės, tarp jų ir tuos, kurių atžvilgiu atliekamas operatyvinis tyrimas.

Baigiamoji išvada

Komisija konstatuoja, kad Prezidentas buvo ir yra pažeidžiamas. Įvertinant ypatingą Prezidento statusą ir atsakomybę, jo vaidmenį vidaus ir tarptautinėje politikoje, tai sudaro grėsmes Lietuvos nacionaliniam saugumui.

Komisijos pirmininkas - Aloyzas Sakalas

S.Kružinauskas,

G.Steponavičius,

A.Kašėta,

A.Kubilius,

V.Stankevič,

Z.Mačernius (susilaikė),

D.Barakauskas (prieš),

A.Sadeckas

2003 12 02